

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/103/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200434
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014200434.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci žalobcu: AUTO ROTOS - ROZBORA, s.r.o., Račianska 184/B, 831 05 Bratislava, IČO: 35 918 519, právne zastúpeného LEGAL & CORP, s.r.o., Gajova 11, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 1100302/1/604968/2013/1042 zo dňa 17. decembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/55/2014-112 zo dňa 29. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/55/2014-112 zo dňa 29. septembra 2015 potvrdzuje .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom č. k. 5S/55/2014-112 zo dňa 29.09.2015 Krajský súd v Bratislave zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/604968/2013/1042 zo dňa 17.12.2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 9104405/5/4408503/2013Sia zo dňa 02.10.2013, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane v sume 41.950,90 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Správca dane rozhodnutím č. 9104405/5/4408503/2013Sia zo dňa 02.10.2013 nepriznal žalobcovi za zdaňovacie obdobie jún 2008 uplatnený nadmerný odpočet 20.664,51 eur z dôvodu, že odpočítaním dane v sume 1,216.000,- Sk z faktúry č. 200080515 evidovanej pod č. 280601508 a faktúry č. 20080616 evidovanej pod č. 280601509 žalobca porušil ustanovenie § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o DPH), nakoľko nebolo preukázané tvrdené dodanie stavebných prác priamym dodávateľom. Zároveň určil žalobcovi vlastnú daňovú povinnosť 21.286,39 eur vzhľadom na preukázané dodanie stavebného materiálu evidovanými pod č. 280601118, faktúra č. XXXXXXXXXXXX. na 1141 eur a pod č. 280601117, faktúra XXXXXXXXXXXX. na sumu 16 473 eur od spoločnosti Saint-Gobain Construction Products s.r.o. ktoré boli účtované ako „Ostatné náklady na hospodársku činnosť“ teda ako nedaňový výdavok, neboli zahrnuté do obstarávacej ceny žiadnej nehnuteľnosti, preto nebolo možné na ich základe uplatniť nárok na odpočítanie dane, podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH. Predpísaný rozdiel dane predstavoval 41.950,90 eur.

Žalovaný podal proti rozhodnutiu správcu dane odvolanie z dôvodov v zásade zhodných so žalobnými dôvodmi, žalovaný sa stotožnil s právnym vyhodnotením vykonaných skutkových zistení a rozhodnutie správcu dane potvrdil. Za zásadné skutočnosti považoval, že napriek rozsiahlemu dokazovaniu nebolo preukázané, že by práce fakturované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX vykonal tvrdený priamy dodávateľ spoločnosť H.T.KOV s.r.o. Košice a že by dodávky tovaru od spoločnosti Saint-Gobain Construction Products s.r.o. fakturované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX boli použité na uskutočnenie zdaniteľného plnenia žalobcu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správa daní s prihliadnutím na jej účel vo vzťahu k fiškálnym záujmom štátu je príslušnými hmotnoprávnymi a procesnými predpismi verejného práva upravená tak, že daňový subjekt mal okrem inej povinnosť sám si daňovú povinnosť vypočítať, priznať a zároveň hodnoverne preukázať prostredníctvom riadne vedeného účtovníctva a iných listinných dôkazov, pričom v rámci daňového konania niesol dôkazné bremeno. Uvedené platilo v plnom rozsahu aj na uplatnenie odpočtu DPH. Správca dane bol oprávnený a zároveň i povinný s využitím inštitútu daňovej kontroly a iných procesných postupov, za zachovania procesných práv daňových subjektov, zisťovať a preverovať základ dane alebo skutočnosti pre správne určenie dane alebo nároku na uplatnené vrátenie DPH. Z uvedeného dôvodu sa pri tejto činnosti správcu dane, predchádzajúcej rozhodnutiu o uplatnenom nároku na vrátenie DPH, autoritatívnym spôsobom formou rozhodnutia uplatnila dôsledná aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov správcom dane spolu so zásadou objektívnej pravdy vo vzťahu k potrebným zisteniam. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavovala absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukázalo a nepotvrdilo tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nebolo konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávaným dokazovaním a jeho úvahe, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré má správca dane v priebehu konania k dispozícii. Z vykonaného dokazovania bolo krajskému súdu zrejmé, že žalobcom predložené daňové doklady a dôkazy na preukázanie sporného zdaniteľného plnenia nespĺňali zákonné kritériá na uplatnenie odpočtu DPH (§ 49 ods. 1, ods. 2 písm. a zákona o DPH).

Námietku nedôvodného prenesenia dôkazného bremena na žalobcu ako platiteľa vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko v priebehu daňovej kontroly správcovi dane nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by odstránil pochybnosti správcu dane o faktickom uskutočnení stavených prác spoločnosťou H.T.KOV s.r.o., ktorá bola uvedená na faktúrach č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.06.2008, č. XXXXXXXXXXXX . zo dňa 06.06.2008. Predloženie dokladov bolo len jednou z hmotnoprávných podmienok na uznanie odpočítania dane i keď mali doklady všetky náležitosti daňového dokladu a boli riadne zaúčtované, neznamenalo to, že DPH bola odpočítaná oprávnene. Splnenie formálnej stránky bolo jednou z podmienok, aby bolo na základe týchto dokladov uznané odpočítanie, tieto doklady však museli byť odrazom reálneho plnenia, ktoré v prípade vzniku pochybností preukazoval žalobca. Nestačilo iba slovné

tvrdenie žalobcu, ak neboli podložené konkrétnymi faktami.

Faktúry č. XXXXXXXXXX., č. XXXXXXXXXX. od dodávateľa Saint-Gobain Construction Products s.r.o. zaúčtované ako Ostatné náklady na hospodársku činnosť. t. j. ako nedaňový výdavok, ktorý nemal vplyv na daň z príjmu neboli zahrnuté do obstarávacej ceny žiadnej nehnuteľnosti.

II.

Žalobca vo včas podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu namieta, že predložil všetky potrebné listinné dôkazy, ktorými preukazoval skutočnosti podstatné pre posúdenie veci. Predložil faktúry od subjektu H.T.KOV s.r.o. a podpísanú Zmluvu o dielo uzatvorenú s touto spoločnosťou, ako aj preberací protokol, v ktorom sa konštatuje prevzatie a odovzdanie diela s konkrétnym popisom. Spochybnil správnosť vyhodnotenia výpovede svedka Y. (štatutárny zástupca spoločnosti R. s.r.o.), ktorý sa vyjadril, že žiadny tovar ani služby pre žalobcu neposkytol ani nezaobstaral, žalobcu nepozná, nemá vedomosť o tom, že by bol konateľom nejakej spoločnosti, faktúry nevystavil ani nepodpísal, podpis na faktúre nie je jeho a v súvislosti s preverovanými obchodmi nikdy neposkytol ani neprijal žiadne peniaze. Žalobca namieta, že správca dane sa nevysporiadal s jeho námietkami a nevyhodnotil ním predložené dôkazy, ktoré výpoveď p. Y. vyvracajú ako písomné dôkazy preukazujúce aktívnu účasť p. Y. na obchodných aktivitách so žalobcom, notársky overenú Zmluvu o postúpení pohľadávky a urovnaní zo dňa 19.08.2009 z ktorej vyplýva, že p. Y. zmluvu podpísal a podpis pred notárom uznal za svoj. Správca dane tieto dôkazy z dokazovania bez upovedomenia žalobcu vylúčil, čím porušil základnú zásadu ustanovenú v § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“). Namieta, že nerešpektovanie základných zásad správy daní by mohlo byť dôvodom pre zmenu alebo zrušenie rozhodnutia daňového orgánu. V danom prípade nebolo možné žalobcovi uprieť právo na nadmerný odpočet uprieť iba z dôvodu, že jeho dodávateľ si neplnil daňovú povinnosť a následne bez akéhokoľvek preukázania svojich tvrdení uviedol, že o žiadnych dodávkach nevedel. Úhrady faktúr vykonal v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, pričom okamihom, keď mu bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky v zmysle platného práva už bol žalobca povinný plniť spoločnosti PHOTOART s.r.o. Zdôraznil, že konal v dobrej viere a poprel akúkoľvek vedomosť o potenciálne podvodnom konaní. Ani žalovaný, ani prvostupňový správny orgán, ani krajský súd nespochybňovali, že žalobca o potenciálne podvodnom konaní nevedel a vedieť nemohol - táto otázka nebola v konaní riešená ani táto skutočnosť nesporná.

K právnemu vyhodnoteniu faktúr č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX od dodávateľa Saint-Gobain Construction Products s.r.o. uviedol, že sám žalovaný považuje dodanie za nesporné, že predmetné zdaniiteľné plnenia boli použité na opravu a udržiavanie majetku žalobcu, čo predstavuje náklad, čiže daňový výdavok a nesprávne zaúčtovanie nemá priamy vzťah k strate nároku na DPH pokiaľ je riadne zdokumentované.

Žalobca preto navrhol aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, prípadne zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca ani v rámci odvolacieho konania nepreukázal svoje tvrdenia žiadnymi relevantnými dôkazmi, ktoré by preukázali, že deklarované zdaniiteľné obchody mu boli osobou - spoločnosťou H.T.KOV s.r.o. uvedenou na faktúrach reálne dodané. Žalovaný sa s tvrdením žalobcu, že samotná skutočnosť, že v prejednávanej veci nebolo plnenie poskytnuté žalobcovi skutočne vykonané dodávateľom uvedeným na faktúrach alebo jeho subdodávateľom, ešte nepostačuje na vylúčenie práva na odpočet, na ktoré má žalobca nárok, nestotožňuje. V tejto súvislosti poukázal na Smernicu Rady 2006/112/ES z 28.11.2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty. Spoločnosť H.T.KOV s.r.o. od žalobcu nikdy neprijala platbu za deklarované obchody a v podstate túto skutočnosť potvrdil sám žalobca a to tým, že platbu za „dodaný

tovar" podľa zistenia správcu dane uhradil na účet prepojenej osobe a to spoločnosti PHOTOART s.r.o. a nie spoločnosti H.T.KOV s.r.o. Podľa údajov zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I spoločnosť PHOTOART s.r.o. bola vymazaná, dôvod výmazu: dobrovoľný výmaz od 17.07.2015, právny nástupca OKŠIM, s.r.o. tiež od 01.08.2015 vymazaný, dôvod výmazu: dobrovoľný výmaz bez právneho nástupcu. Spoločnosť H.T.KOV s.r.o. bola na základe uznesenia Okresného súdu Košice I 27 Cbr 152/07-41 zo dňa 18.02.2009 vymazaná. Tvrdenia C. Y. podporili aj tvrdenia správcu dane, ktorý v rámci šetrenia zistil, že v danom prípade išlo i osobu - bezdomovca, zároveň zistil, že spoločnosť H.T.KOV s.r.o. sa v mieste sídla nikdy nenachádzala, nemala zamestnancov a nebolo preukázané, že by uvedená spoločnosť vykonávala ekonomickú činnosť v zmysle zákona o dani z pridanej hodnoty. Žalobca k rozporným zdaniteľným obchodom nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by potvrdili, že splnil podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v ustanovení § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. V danom prípade sa jedná o dodanie tovaru, ktoré neboli dodané priamym dodávateľom - spoločnosťou H.T.KOV s.r.o., ktorý podľa zistenia nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a ktorého konateľ sa vyjadril, že nevie, že je konateľom spoločnosti a fakturované zdaniteľné plnenie žalobcovi nedodal, čiže nebola splnená podmienka podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Jedná sa o dodanie tovaru, ktoré nebolo vykonané priamym dodávateľom, ktorý podľa zistenia nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť. Vzhľadom na spochybnenie reálnosti deklarovaných zdaniteľných plnení nepostačuje na unesenie dôkazného bremena žalobcu len predloženie právne perfektných účtovných dokladov.

K dodaniu stavebného materiálu spoločnosťou Saint - Gobain Construction Products, s.r.o. uviedol, že správca dane neuznal nárok na odpočítanie dane platiteľom z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že deklarované zdaniteľné plnenia použil na účely svojej podnikateľskej činnosti.

Žalovaný navrhol aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil.

V priebehu odvolacieho konania žalobca doručil Najvyššiemu súdu dňa 22.12.2017 podanie, s prílohou, záznamom zo súdnych pojednávaní vedených Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 5S/54/2014 a 5S/56/2014 na osvedčenie skutočnosti, že medzi žalobcom a žalovaným nikdy nebolo sporným to, že by materiálne neexistoval predmet zdaniteľného plnenia. Následne doručil podanie zo dňa 21.2.2018 s priloženým rozhodnutím NSS ČR 5Afs 60/2017 -60 zo dňa 30.1.2018 na podporu svojej argumentácie, že krajský súd v prejednávanej veci pochybil, keď aproboval konanie správcu dane, a žalovaného, ktorá umožňuje bez ďalšieho odoprieť právo odpočítať DPH a to bez toho, aby skúmal, či daňový subjekt, ktorý požiadal o odpočet DPH vedel alebo mohol vedieť, že sa on alebo statné subjekty v dodávateľskom reťazci dopustili daňového podvodu v súvislosti s dodaním zdaniteľného plnenia, pričom v prejednávanej veci nebolo zo strany žalobcu a správcu dane a žalovaného sporné, či predmet zdaniteľného plnenia existuje a či zaň žalobca zaplatil.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení

s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 6 daňového poriadku, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytne im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 3, 4, 5 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje a/ skutočnosť, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosť, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, b/ skutočnosť na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania, c/ vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencie a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa § 49 ods. 1, 2 písm. a/ zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru a služieb, vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 431/2002 Z. z., účtovná jednotka je povinná doložiť účtovné prípady účtovnými dokladmi.

Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 431/2002 Z. z., účtovná jednotka je povinná účtovať tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, a o finančnej situácii účtovnej jednotky.

Podľa článku 242 Smernice 2006/112/ES, každá zdaniteľná osoba musí viesť dostatočne podrobné účtovníctvo, aby sa mohla uplatniť DPH a aby správca dane mohol jej uplatnenie preveriť.

V.

Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo preskúmanie rozhodnutia správcu dane vydaného na základe daňovej kontroly na DPH vykonanej u žalobcu za zdaňovacie obdobie január - december 2007, január - december 2008, január - december 2009 a január 2010, marec - december 2010, o výsledku ktorej bol vyhotovený protokol č. 9104405/5/1113356/2013/Sia zo dňa 22.03.2013. Protokol bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole č. 9104405/5/1171705/2013/Sia daňovému subjektu doručený dňa 02.04.2013. Nasledujúci deň po doručení protokolu začal správca dane vyrubovacie konanie, v rámci ktorého daňový subjekt predložil dňa 19.04.2013, v lehote 15 pracovných dní od prevzatia protokolu, svoje vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole č. 9104405/5/1113356/2013/Sia zo dňa 22.03.2013. Daňový úrad Bratislava po ukončení vyrubovacieho konania vydal rozhodnutie č. 9104405/5/4408503/2013/Sia zo dňa 02.10.2013, ktorým podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubil žalobcovi za zdaňovacie obdobie jún 2008 rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 41.950,90 eur.

Rozhodnutie správcu dane bolo založené na právnom vyhodnotení dvoch skutočností, jednak že nebolo preukázané, že by práce fakturované faktúrami č. XXXXXXXXXX. a XXXXXXXXXX vykonal tvrdený priamy dodávateľ spoločnosť H.T.KOV s.r.o. Košice a že dodávky tovaru od spoločnosti Saint - Gobain Construction Products, s.r.o. fakturované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX boli použité na uskutočnenie zdaniteľného plnenia žalobcu.

Podstatou odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného bola otázka, či na základe podkladov predložených žalobcom počas daňovej kontroly boli žalovaným správne vyhodnotené skutočnosti preukazujúce, že v prípade všetkých štyroch vyššie uvedených faktúr sa uskutočnilo plnenie zakladajúce nárok na odpočítanie dane platiteľom.

Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo základnej povinnosti žalobcu, ako daňovníka ktorý inicioval konaní o odpočítaní dane platiteľom, preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene, za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie správcu dane slúži na overenie skutočností a podkladov predkladaných daňovým subjektom. Nárok na odpočítanie dane vznikne vtedy, ak žalobca relevantné okolnosti preukáže v zákonom predvídanom rozsahu. Preto, ak správcovi dane vznikli pochybnosti, že zdaniteľný obchod alebo jeho časť sa uskutočnili tak, ako bolo daňovníkom deklarované je dôkazným bremenom žalobcu ako daňového subjektu v súlade s § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z. z. preukázať, že zdaniteľný obchod sa zrealizoval opísaným spôsobom a zároveň že jeho výsledky boli použité na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

V uvedenej súvislosti Najvyšší súd opätovne zdôrazňuje judikatúru, ktorá sa týka otázky prerozdelenia dôkazného bremena (rozhodnutie Najvyšší súd sp. zn. 5 SŽ-o-KS 29/2005):

„V okamihu, kedy správca dane spochybni dôveryhodnosť údajov v daňovom priznaní, musí daňový subjekt v daňovom konaní preukázať, že k vynaloženiu výdavkov skutočne na jeho strane došlo.

Už samotné zistenie skutočností, že vystavovatelia dotknutých daňových dokladov popreli ich vystavenie (inak povedané spochybniili hodnovernosť existencie daňového dokladu ako aj v ňom zaznamenaných údajov o tovare), jednoznačne spochybňuje vierohodnosť tvrdení žalobcu o výške výdavkov vychádzajúcich z týchto dokladov a deklarovaných v jeho daňovom priznaní.“

V súvislosti s prejednávanou vecou z toho vyplýva, že pri zistení, že spoločnosť H.T.KOV s.r.o. za rok 2008 nepodala priznanie dane z pridanej hodnoty, nahlásila miestne príslušnému správcovi dane žiadne prevádzky, nemala zamestnancov, nebolo preukázané, že by vykonávala ekonomickú činnosť v zmysle zákona o DPH, nie je možné rozumne založiť záver o tom, že mohla vykonať predmetné práce zohľadňovaním výpovede štatutárneho zástupcu žalobcu, ktorý tvrdil, že konateľa spoločnosti H.T.KOV. s.r.o. pozná a jeho postavenie si overil v obchodnom registri. Správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie na objasnenie uskutočnenia stavebných prác a dodania materiálu na stavbu haly Kontroly originality, ktoré mala uskutočniť spoločnosť H.T.KOV s.r.o., ale napriek tomu, že žalobca predložil od uvedenej spoločnosti faktúry, ktoré mali náležitosti § 71 zákona o DPH nepreukázal, že vykonané práce a dodávky boli realizované práve touto spoločnosťou. Vzhľadom na to, nie sú dôvodné ani námietky neoprávneného prenesenia dôkazného bremena v konaní na žalobcu. Po spochybnení oprávnenosti nároku na vrátenie DPH z titulu faktúr od spoločnosti H.T.KOV s.r.o vzhľadom na zistenia správcu dane bolo súčasťou dôkazného bremena žalobcu uviesť nové skutočnosti a dôkazy, ktorými by definitívne preukázal, že predmetné faktúry preukazujú reálne plnenie od subjektu ktorý tieto faktúry vystavil.

V tejto súvislosti treba uviesť, že najvyšší súd nepovažuje za relevantnú argumentáciu judikatúrou vzťahujúcou sa na význam dobromyseľnosti dodávateľa zapojeného do tzv. karuselových obchodov, kde je daňovník zapojený do reťazca dodávateľov, navyiac v prípadoch tzv. intrakomunitárnych dodaní tovaru. V prejednávanej veci sa jednalo o priameho dodávateľa žalobcu a plná zodpovednosť za preverenie dodávajúceho subjektu a prípadné nepriaznivé dôsledky čo aj len nedostatočnej obozretnosti, ležia na daňovníkovi.

Pokiaľ sa týka tovaru nespochybnene dodaného na základe faktúr č. XXXXXXXXXXXXX. a č. XXXXXXXXXXXXX od spoločnosti Saint - Gobain Construction Products, s.r.o., ktoré neboli zahrnuté do obstarávacej ceny žiadnej nehnuteľnosti, treba zdôrazniť, že na to, aby mohol byť úspešne uplatnený nárok na odpočet dane, musia mať nadobudnuté tovary a služby priame a bezprostredné spojenie s výstupnými plneniami, ktoré sú dôvodom pre uplatnenie nároku na odpočet. Podkladom pre uplatnenie nároku na odpočet je účtovníctvo vedené tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach ktoré sú predmetom účtovníctva a o finančnej situácii účtovnej jednotky. Tovar -

majetok účtovaný týmito faktúrami bol u daňovníka zaúčtovaný na účet „Ostatné náklady na hospodársku činnosť“ a podľa vyjadrenia splnomocnenej zástupkyne daňovníka v daňovom konaní sa jedná o nezistiteľný majetok. Tieto skutočnosti neosvedčujú, že by predmetný tovar mal bezprostredné a priame spojenie s výstupným plnením daňovníka. Preto nie je možné prisvedčiť odvolaciemu dôvodu žalobcu, ktorý zdôrazňoval, že sa jedná o samotným žalovaným potvrdené zdaniteľné plnenie použité na opravu a udržiavanie majetku žalobcu a že nesprávne zaúčtovanie skutočnosti v účtovníctve nemá priamy vzťah k strate nároku odpočtu DPH.

VI.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil, nakoľko krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby, nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému zákonný nárok na náhradu trov nevznikol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.